

HOTĂRÂRE
În numele Legii

Cauza de contencios administrativ intentată la cererea reclamanților Primăria Ruseștii Noi și Școala primară-Grădinița Ruseștii Vechi împotriva Consiliului raional Ialoveni cu privire la anularea actelor administrative.

(Dosarul nr. 3-3/2025
PIGD: 2-25005388-32-3-17012025)

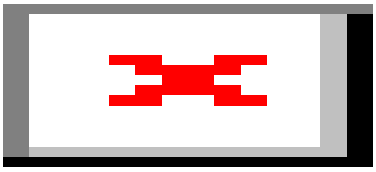

(Hotărârea motivată a fost redactată integral la data de 03 iulie 2026, urmare a cererii de apel nemotivat înaintată de reprezentanta Primăriei Ruseștii Noi și Școlii Primare-Grădiniță Ruseștii Vechi, avocata Veronica Pascal, la 04 mai 2026)

Mun. Hîncești, 27 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică, în procedură contenciosului administrativ,

Judecătoria Hîncești, sediul Central, în completul compus din:
Maria Ganganu, *Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ,*
Alexandr Chiosa și Cristina Chira, *grefieri*
Cu participarea:
Dianei Nastas, *reprezentanta reclamantului Școlii primară-Grădinița Ruseștii Vechi*
Veronicăi Pascal, *avocată, reprezentanta reclamantului Primăriei Ruseștii Noi și Școlii primară-Grădinița Ruseștii Vechi*
Antoninei Hîțu, *reprezentanta pârâtului Consiliului Raional Ialoveni*
În lipsa:
Primăriei Ruseștii Noi, *reclamant*

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT:

1. La 17 ianuarie 2025, avocata Veronica Pascal, în interesele Primăriei Ruseștii Noi și Școlii primare-Grădinița Ruseștii Vechi a depus acțiune în contencios administrativ cu privire la anularea actului administrativ nr. 7/15 din 20 decembrie 2024.
2. Ca urmare a temeiurilor de fapt și de drept invocate de reclamant în conținutul cererii de chemare în judecată, a solicitat aceasta anularea deciziei Consiliului Raional Ialoveni nr: 7/15 din 20 decembrie 2024 ca ilegală și încasarea cheltuielilor judiciare.
3. Cererea de chemare în judecată a fost distribuită în gestiunea judecătorului Corina Albu, la data de 17 ianuarie 2025.
4. La data de 18 aprilie 2025, prin intermediul poștei electronice, reclamanții au înregistrat cerere privind majorarea pretențiilor în acțiune. Potrivit acesteia, s-a solicitat și anularea Deciziei nr: 2/14 din 21 martie 2025 ca fiind act subsecvent deciziei contestate.
5. Prin încheierea din 12 iunie 2025 cauza civilă a fost supusă redistribuirii în procedura judecătorului Mihaela Angheluță, ca urmare a demisiei judecătorului primar.
6. La data de 07 august 2025, ca consecință a încheierii Președintei interimară a Judecătoriei Hîncești Lilia Roic – Botezatu, cauza civilă a fost redistribuită în procedura judecătorului specializat în material contenciosului administrativ Ganganu Maria.
7. Prin încheierea din 26 august 2025 au fost reținută cauza spre examinare, fiind demarate acțiuni de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.
8. Prin încheierea judecătorului din 03 noiembrie 2025, s-a dispus a constata realizată pregătirea pricinii pentru dezbaterile judiciare, fiind stabilită ședința de judecată pe marginea dezbaterilor judiciare.

9. În motivarea acțiunii înaintate, a indicat reprezentanta reclamanților că la 11 decembrie 2012 a fost fondată Instituția Publică „Școala primară-Grădinița Ruseștii Vechi”, din s. Ruseștii Vechi, r-nul. Ialoveni, ca organizație necomercială, fiind formată ca instituție de învățământ preuniversitare, cu scopul de pregătire a copiilor în ciclul primar și preșcolar, iar organul suprem de conducere fiind stabilit consiliul profesoral.
10. Respectiv, indică reprezentanta reclamanților că instituția publică a fost înregistrată la Ministerul Justiției, fiindu-i eliberat certificat de înregistrare a organizației necomerciale, activând ca persoană juridică independentă.
11. Susține că la 17 mai 2024, pârâtul ar fi adoptat Decizia nr. 3/24, cu privire la reorganizarea Școlii primară-Grădinița Ruseștii Vechi, prin divizare, începând cu 01 septembrie 2024, cu schimbarea statului acesteia. Subsecvent, în decizia nominalizată s-a prevăzut că clasele primare vor fi absorbite și incluse în rețeaua de clase a IP „Liceu Teoretic Ruseștii Noi”, cu păstrarea și asigurarea predării simultane, din 17 mai și până la 20 decembrie 2024, nefiind întreprinse care-va măsuri privind procesul de reorganizare prin divizare, decizia devenind astfel caducă.
12. Astfel, la 20 decembrie 2024, pârâtul adoptă Decizia nr. 7/15, cu privire la inițierea procedurii de dizolvare, potrivit căreia s-a decis aprobarea dizolvării cu desfășurarea procedurii de lichidare a instituției sus-menționate, desemnarea în calitate de lichidator a doamnei Ecaterina Merla, directoarea IP „Liceul Teoretic Ruseștii Noi” și desemnarea responsabilului de executare a deciziei și desfășurarea procedurii de lichidare, a șefului/șefului adjunct al DGE Ialoveni și directorul IP „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”.
13. La 03 ianuarie 2025, părinții care au înregistrat copiii la școala respectivă, au depus un demers către primărie în vederea contestării deciziei, pe motiv de dezacord cu lichidarea instituției de învățământ primar, la 13 ianuarie 2026, Consiliul de administrație a școlii, intervenind cu cererea de contestare a deciziei în instanța de judecată.
14. Menționează reprezentanta reclamanților în acțiunea depusă că anterior contestării deciziei, toți părinții, ar fi depus la 02 septembrie 2024, o petiție către Ministerul Educației în vederea intervenirii și stopării pretinsului abuz, însă aceasta a rămas fără răspuns.
15. Precizează partea reclamantă că menținerea instituției de învățământ în forma statutară existentă se motivează prin faptul că localitatea deși este un sat mic, numărul copiilor este în creștere, familiile tinere revenind în sat; instituția preșcolară a fost renovată din mijloace financiare alocate de România, fiind dotată și amenajată pentru desfășurarea educației la nivelul întâi; distanța dintre școala supusă lichidării și IP „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”, este foarte mare, intersectând și un drum regional, copii de 6-8 ani, fiind suspuși pericolului în traficul rutier; Consiliul Raional Ialoveni nu a asigurat pentru anul de studii 2025 transport, așa cum ar fi promis verbal, asigurarea transportului fiind realizată numai dimineața, revenirea copiilor acasă fiind dificilă; copii sunt supuși la stresuri psihologice, pe motiv de discriminare.
16. Cu referire la legalitatea deciziei emise, indică că aceasta nu este motivată, lipsind motivarea de fapt; nu au fost justificate sau prezentate pretinsele economii financiare care urmează a fi realizate pe seama copiilor micuți; pârâtul nu a acționat cu bună credință și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul; nu au fost respectate prevederile exprese ale Codului administrativ, la emiterea acesteia.
17. Deci, au solicitat reclamanții prin acțiunea inițială:

- anularea Deciziei Consiliului Raional Ialoveni nr. 7/15, din 20 decembrie 2024, ca ilegală;
- încasarea cheltuielilor de judecată.

18. Ulterior, la 22 aprilie 2025, de către reclamanți, prin intermediul secției evidență și documentare procesuală, a fost înaintată o cerere de majorare la cererea de chemare în judecată inițială privind anularea Deciziei nr. 7/15, din 20 decembrie 2024.
19. În motivarea acestei cereri, a indicat partea reclamantă că contrar prevederilor Codului administrativ, în intervalul de timp al pregătirii pricinii spre examinare în instanță, pârâtul ar fi adoptat încă o Decizie, în vederea finalizării procedurii de lichidare a școlii și anume Decizia nr. 2/14, din 21 martie 2025, cu privire la aprobarea bilanțului de lichidare a IP „Școala primară-Grădinița Ruseștii Vechi", cu aprobarea bilanțului și obligarea lichidatorului la radierea persoanei juridice nominalizate.
20. Susține partea reclamantă că Decizia respectivă este act subsecvent Decizie nr. 7/15, din 20 decembrie 2024, care a fost anterior contestat, solicitând din motivele de drept expuse, inclusiv:

- anularea Deciziei nr. 2/14, din 21 martie 2025.

21. Ulterior, la 13 august 2025, pârâtul Consiliul Raional Ialoveni a înaintat o referință pe marginea acțiuni în contencios formulată, prin care și-a exprimat dezacordul față de cererea de chemare în judecată în judecată, considerând-o neîntemeiată și nelegală.
22. În motivarea poziției sale, autoritatea pârâtă a indicat că în anul 2024, Consiliul Raional Ialoveni a aprobat un șir de acte administrative, decizii, pentru desfășurarea întregului proces de reorganizare a 4 instituții de învățământ general din raionul Ialoveni, inclusiv școala ce face obiectul acțiunii, fiind aprobate mai multe decizii ce vizează instituția.
23. Astfel încât, susține autoritatea pârâtă că deciziile aprobate de Consiliul Raional Ialoveni și deciziile aprobate de Consiliul comunal Ruseștii Noi, sunt parte integrantă a procesului de reorganizare, care prevede trecerea educației timpurie în competența Primăriei Ruseștii Noi, iar partea ce ține de învățământul primar să treacă în competența IP „Liceul Teoretic Ruseștii Noi", a cărui fondator este Consiliul Raional Ialoveni.
24. Indică că principalul factor care a determinat inițierea procesului de reorganizare, a fost numărul redus de elevi înscriși, aceștia fiind instruiți în regim de predare simultană, respectiv, cu privire la legalitatea Deciziei nr. 7/15, din 20 decembrie 2024, consideră autoritatea pârâtă că nu este în prezența unei decizii nemotivate, or aceasta a fost adoptată în baza evaluărilor privind numărul scăzut al elevilor, resursele financiare limitate, necesitatea integrării eficiente în rețeaua educațională raională, cât și asigurarea accesului la o educație de calitate în instituții consolidate.
25. Urmare a motivelor și circumstanțelor indicate, a solicitat autoritatea publică pârâtă respingerea cererii de chemare în judecată înaintată ca fiind neîntemeiată, iar în partea ce ține de pretențiile înaintate din numele IP „Școala Primară-Grădinița Ruseștii Vechi", să fie declarată inadmisibilă fiind depusă de o persoană fără împuterniciri.
26. În cadrul ședinței de judecată din 22 ianuarie 2026, fiind audiate explicațiile reprezentatei reclamanților, avocata Veronica Pascal a indicat că susține cererea de chemare în judecată înaintată, subsecvent, a susținut că Ruseștii Vechi este o localitate mică, din componența com. Ruseștii Noi, însă care crește semnificativ pe parcursul ultimilor ani, an de an, numărul copiilor în instituție crește, iar distanța dintre Ruseștii Vechi și instituția care ar putea să încadreze acei copii în Ruseștii Noi, este de peste 7 km, intersectând un drum național, iar aici vorbim de copii mici.

27. Susține că pentru anul 2025 Consiliul Raional Ialoveni au refuzat categoric asigurarea transportului pentru acei copii, asigurând doar transportul de dimineață. În aceste 2 localități au existat permanent neconcordanțe între locuitori, cei din Ruseștii Vechi, fiind discriminați, or copii sunt marginalizați. Cu referire la decizie, aceasta nu are o motivare care să justifice lichidarea acestei instituții, primăria acoperea acea diferență de buget și oferea posibilitatea dezvoltării, pe Consiliul Raional nu au fost puse alte cheltuieli. Mai mult, nu a fost realizat dreptul discreționar, or în aceiași situație s-ar fi aflat și școala din Pojăreni, pentru care s-au alocat mijloace financiare suplimentare. Consideră că Consiliul Raional ar fi putut menține această instituție, având inclusiv și acordul primăriei de acoperi sursele financiare lipsă, fiind invocat doar faptul că nu sunt bani. Această instituție a fost renovată cu investițiile statului Român.
28. Mai mult, indică că această instituție a fost renovată inclusiv cu aportul locuitorilor satului, școala din Ruseștii Vechi, fiind închisă din criterii politice, decizia nefiind motivată, adoptată rapid, cu ignorarea tuturor acelor motive invocate, mai mult, fiind emisă decizia de lichidare deși a fost introdusă o acțiune în justiție.
29. Reprezentanta reclamanților a susținut că datele privind numărul elevilor din instituție au fost prezentate, fiind inclusiv introduse în registru, aceste date fiind cunoscute autorității. Cu referire la deficit, primăria și-a asumat aceste cheltuieli, raportul fiind prezentat în cadrul ședințelor Consiliului Raional. În instituție învățau copii de la 6 până la 8 ani. Copiii figurează la liceul din Ruseștii Noi, însă nu a fost încheiat un contract de comodat, între timp personalul care era angajat, nu li s-a mai oferit ore.
30. A mai indicat reprezentantul reclamanților că instruirile copiilor aue loc la moment de profesori din liceul Ruseștii Noi, copiii urmând să învețe în aceste condiții doar până la 31 mai. În situația în care ar fi fost încheiat un contract de comodat, ar fi fost o soluție care ar fi garantat faptul că copiii își vor continua studiile în acea instituție.
31. Fiind audiată în cadrul aceleiași ședințe, reprezentanta instituției publice reclamante, Diana Nastas, a declarat că clădirea a fost reperată cu investițiile mai multor instituții și cetățeni din localitate. A indicat că faptul transferului copiilor către Liceul din Ruseștii Noi, generează un deficit bugetar în acea instituție, fapt care creează tensiuni în teritoriu, or părinții nu știau și nu știu dacă copiii lor vor fi până la urmă încadrați în continuare în instituție, sau dacă vor exista locuri. Numărul copiilor a rămas la 21, cum era anterior, alimentația este asigurată de Liceu Ruseștii Noi, însă în rest totul se lasă pe seama Școlii-Grădiniță, la începutul reorganizării, deficit bugetar nefiind.
32. În cadrul ședinței din 04 martie 2023, fiind audiată reprezentanta autorității pârâte, Consiliul Raional Ialoveni, a declarat că susține referința înaintată. Indică că Consiliul în luna mai 2024, a inițiat procedura de reorganizare a instituțiilor de învățământ, fiind autorizată procedura de reorganizare inclusiv a instituției publice ce face obiectul acțiunii, consiliul fără a selecta, sau discrimina, a selectat instituțiile cu cel mai mic număr de elevi. Unul din factori, a fost faptul că în comuna Ruseștii Noi este un Liceu, care are capacitatea de a absorbi această școală-grădiniță. Numărul de elevi nu este în creștere în școală, copiii care au frecventat școala-grădiniță fiind în același sediul, prin reorganizare fiind lichidată funcția de director și contabil, fiind trecute în statele de personal, iar în acea clădire copiii îți desfășoară studiile în continuare, doar gestionarea patrimonială este realizată de Liceul Ruseștii Noi. Faptul că gestionarea nu este un eficientă, nu poate fi pusă în sarcina fondatorului.

33. Reprezentanta autorității publice pârâte, a mai indicat că, factorul lichidării a fost faptul că instituția activa doar cu 21 de copii. Referitor la faptul menținerii instituției din Pojăreni, aceasta a fost menținută din motiv că acolo nu există o altă instituție de învățământ, unde acei copii pot fi integrați. Cu referire la garanția oferită de Consiliul local Rusești, aceștia au pledat împotriva faptului ca copiii să fie transportați. De asemenea, reprezentanta pârâtului a susținut că Consiliul Raional Ialoveni, evită faptul de a transporta elevi din clasele 1-4, deoarece s-a convenit la momentul în care au avut loc discuții despre faptul că acei copii nu vor fi transportați, ci vor continua efectiv să studieze în acea locație, cu delegarea acelorași cadre didactice, doar că de această dată aceștia au fost instituționalizați ca fiind angajați ai Liceului din Ruseștii Noi. Instituția care a absorbit școală primară asigură zilnic alimentarea copiilor, iar în contextul în care, locația actuală constituie sediu din componența activelor gestionate de autoritatea publică locală, care este și reclamantă, anume de aceasta depinde faptul dacă, această formă de realizare a învățământului va continua sau nu. Or, în contextul în care reclamantul va refuza a pune la dispoziție acest spațiu, vor trebui analizate și alte opțiuni în acest sens, decizia în transmiterea comodatului pentru acele săli de clasă aparținând exclusiv Primăriei s. Ruseștii Noi.

LEGISLAȚIE RELEVANTĂ:

Pe marginea admisibilității:

34. Art. 17 Cod administrativ, stabilește:

„ Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

35. Art. 39 Cod administrativ, prevede:

„ (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.
(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

36. Art. 163 Cod administrativ:

„ Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:
a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;.”

37. Art. 191 Cod administrativ:

„(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.”

38. Art. 207 Cod administrativ:

„(1) Instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;
f) nu sânt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată."

39. Art. 29 din Legea nr. 436/2006, privind administrația publică locală:

„ (1) Pornind de la domeniile de activitate ale autorităţilor administraţiei publice locale de nivelul întâi, stabilite la art.4 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuţii de bază:

n) reprezintă colectivitatea locală în relaţiile cu alte autorităţi publice, persoane fizice sau juridice din ţară sau din străinătate, precum şi în instanţele judecătoreşti, în condiţiile legii; semnează actele şi contractele încheiate în numele colectivităţii locale, cu excepţiile prevăzute de lege."

Pe marginea fondului:

40. Art. 5 Cod administrativ:

„ Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea."

41. Art. 7 Cod administrativ:

„ Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public."

42. Art. 8 Cod Administrativ:

„ Regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice."

43. Art. 10 Cod administrativ:

„ (1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public."

44. Art. 206 Cod administrativ:

„ (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare)"

45. Art. 218 Cod administrativ:

„ a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

46. Art. 219 Cod administrativ:

„ (1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți."

47. Art. 224 Cod administrativ:

„ (1) Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul”

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

48. Art. 225 Cod administrativ:

„ (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.”

49. Art. 1 din Legea nr. 436/2006, privind administrația publică locală:

„ În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noţiuni:

autorităţi ale administraţiei publice locale de nivelul al doilea - autorităţi publice, luate în ansamblu, care sînt constituite şi activează pe teritoriul raionului, municipiului Chişinău, municipiului Bălţi pentru promovarea intereselor şi soluţionarea problemelor populaţiei unităţii administrativ-teritoriale respective”

50. Art. 41 din Legea nr. 436/2006, privind administrația publică locală:

„ (1) Consiliul raional este autoritatea reprezentativă şi deliberativă a populaţiei raionului.”

51. Art. 46 din Legea nr. 436/2006, privind administrația publică locală:

„ (1) În realizarea competenţelor sale, consiliul raional adoptă decizii cu votul majorităţii consilierilor prezenţi, cu excepţia cazurilor în care legea sau regulamentul consiliului cere un număr mai mare de voturi.”

52. Art. 223 Cod civil:

„ (1) Persoana juridică se dizolvă în temeiul:

c) hotărârii organului ei competent”

53. Art. 226 Cod civil:

„ (1) În cazul în care persoana juridică se dizolvă în unul din temeiurile prevăzute la art.223 alin.(1) lit. a)-c), f) şi g), organul ei executiv depune o cerere de dizolvare la organul care a efectuat înregistrarea de stat a persoanei juridice respective. În cazul în care persoana juridică se dizolvă prin hotărâre a adunării generale a membrilor, procesul-verbal al ședinței la care s-a adoptat această hotărâre trebuie anexat la cerere.”

54. Art. 3 din Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional:

„ (2) Sub incidenţa prezentei legi cad următoarele autorităţi publice care elaborează proiecte de decizii:

g) autorităţile administraţiei publice locale.”

55. Art. 21 Codul Educației:

„ (1) Instituţiile publice de educaţie timpurie (educaţie antepreşcolară şi învățământ preşcolar) şi de învățământ extraşcolar (de nivel local) sînt înfiinţate, reorganizate şi lichidate de către autorităţile administraţiei publice locale de nivelul întâi. Instituţiile publice de învățământ primar, gimnazial, liceal şi extraşcolar (de nivel raional) sînt înfiinţate, reorganizate şi lichidate de către autorităţile administraţiei publice locale de nivelul al doilea şi ale UTA Găgăuzia. Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura buna funcţionare a acestor instituţii în conformitate cu regulamentele şi standardele aprobate de Ministerul Educației și Cercetării.

(7) La iniţiativa autorităţilor administraţiei publice locale, a autorităţilor administraţiei publice centrale, a instituţiilor publice şi cu acordul Ministerului Educației și Cercetării, în funcţie de necesităţile locale, pot fi organizate structuri de învățământ fără statut de persoană juridică, ca subunităţi ale unei unităţi de învățământ cu personalitate juridică, acestea fiind subordonate aceluiaşi executor de buget, în condiţiile legii."

56. Art. 141 Codul educației:

„ (1) Autorităţile administraţiei publice locale de nivelul al doilea şi ale UTA Găgăuzia, în limitele competenţelor stabilite de legislaţie, au următoarele atribuţii în domeniul educaţiei:

j) adoptă decizii privind optimizarea şi dezvoltarea reţelei instituţiilor de învățământ din teritoriul administrat, în baza indicatorilor de eficacitate, eficienţă şi performanţă"

Pe marginea admisibilității:

57. Analizând cererea de chemare în judecată prin prisma dispozițiilor art. 207 alin. (2) lit. a) – c) Cod administrativ, instanța reține că nu sunt incidente motivele referitoare la autoritatea de lucru judecat sau existența unei încheieri anterioare de încetare a procesului în privința unui litigiu identic. Din materialele anexate dosarului nu rezultă existența unei hotărâri judecătorești definitive între aceleași părți, având același obiect și aceleași temeiuri juridice, după cum nu se atestă că pe rolul altei instanțe s-ar afla o cauză identică pendinte. În egală măsură, nu există dovezi că reclamanta ar fi renunțat anterior la acțiune ori că litigiul ar fi fost soluționat prin tranzacție judiciară, astfel încât aceste impedimente procesuale nu pot constitui temei pentru declararea inadmisibilității.
58. Cu referire la dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. d) și lit. f) Cod administrativ, instanța urmează să examineze dacă acțiunea a fost introdusă în termenul legal și dacă erau incidente obligațiile privind procedura prealabilă. În acest sens, art. 208 alin. (1) Cod administrativ stabilește regula generală potrivit căreia, anterior sesizării instanței de contencios administrativ, persoana interesată trebuie să respecte procedura prealabilă, cu excepțiile expres prevăzute de lege. Totodată, legiuitorul a instituit și derogări de la această regulă, tocmai pentru a evita formalismul excesiv în situațiile în care procedura administrativă anterioară nu mai prezintă utilitate practică ori este exclusă expres prin lege.
59. În acest sens, instanța subliniază că normele ce reglementează termenele procedurale și obligația formulării cererii prealabile trebuie interpretate prin prisma principiului securității raporturilor juridice, dar și a principiului efectivității dreptului de acces la o instanță. Or, simpla existență a unui act administrativ emis de autoritate nu este suficientă pentru a considera că termenul procedural a început să curgă, în lipsa dovezii comunicării efective a acestuia către persoana vizată. Exigența comunicării actului administrativ constituie o garanție fundamentală a dreptului la apărare și a posibilității reale a persoanei de a-și valorifica drepturile procesuale într-un termen previzibil și rezonabil.
60. Cu privire la motivele de inadmisibilitate în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) și f) Cod administrativ, instanța reține că acestea nu se confirmă prin materialele dosarului și nici prin dispozițiile legale incidente raportului juridic dedus judecății.
61. Astfel, din actele anexate la cererea de chemare în judecată rezultă că obiectul prezentului litigiu îl constituie contestarea Deciziei nr. 7/15 din 20 decembrie 2024, emisă de Consiliul Raional Ialoveni. Cererea de chemare în judecată a fost depusă la instanță la data de 17 ianuarie 2025, respectiv la mai puțin de 30 de zile de la adoptarea actului administrativ contestat. De asemene,a Decizia nr. 2/14 din 21 martie 2025 a fost depusă

prin e-mail la 18 aprilie 2025, adică în interiorul termenului de 30 de zile calculat chiar de la data adoptării. Prin urmare, indiferent de momentul la care această deciziile au fost notificate sau aduse la cunoștința reclamanților, instanța constată că acțiunea a fost formulată în interiorul termenului general de contestare prevăzut de art. 209 alin. (1) Cod administrativ, fiind astfel respectată exigența legală privind exercitarea în termen a dreptului la acțiune.

62. Totodată, instanța observă că potrivit art. 163 lit. a) Cod administrativ, actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale sunt exceptate de la obligația parcurgerii procedurii prealabile, putând fi contestate direct în instanța de judecată. În speță, obiectul litigiului constituie Deciziile Consiliului Raional Ialoveni, care intră în categoria deciziilor unui consiliu local în sensul Legii nr. 436/2006, deoarece legea definește „consiliul local" ca autoritate deliberativă a UAT de nivelul întâi sau al doilea, iar consiliile raionale sunt autorități deliberative ale nivelului al doilea. Codul administrativ, iar art. 163 lit. a), exclude procedura prealabilă pentru actul emis de Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei.
63. Rezultă, așadar, că atât termenul de contestare prevăzut de art. 209 alin. (1) Cod administrativ, cât și condițiile privind exercitarea acțiunii fără parcurgerea procedurii prealabile au fost respectate, astfel încât motivele de inadmisibilitate prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. d) și f) Cod administrativ nu pot fi reținute.
64. În ceea ce privește motivul de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, referitor la lipsa unui drept vătămat sau a unui interes legitim care să justifice înaintarea acțiunii, instanța apreciază că nici acesta nu poate fi primit.
65. Sub acest aspect, instanța reține că primul reclamant în prezenta cauză este Primăria Ruseștii Noi, care reprezintă o autoritate publică locală, învestită prin lege cu atribuții privind administrarea intereselor colectivității locale. Potrivit art. 1 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, administrația publică locală este organizată și funcționează în vederea promovării intereselor generale ale locuitorilor unității administrativ-teritoriale. Prin urmare, autoritățile administrației publice locale nu acționează exclusiv în apărarea unor drepturi patrimoniale proprii, ci exercită competențe conferite de lege pentru protejarea interesului public local și pentru reprezentarea colectivității pe care o administrează.
66. Materialele cauzei relevă că anterior înaintării prezentei acțiuni autoritatea reclamantă a fost sesizată în repetate rânduri de locuitorii unității administrativ-teritoriale, care și-au exprimat dezacordul și îngrijorarea cu privire la efectele produse de actul administrativ contestat, fiind formulate inclusiv demersuri și solicitări adresate autorității locale. În aceste împrejurări, înaintarea acțiunii nu reprezintă manifestarea unui interes abstract sau teoretic, ci constituie exercitarea atribuțiilor legale ale autorității locale de reprezentare și apărare a intereselor colectivității pe care o administrează.
67. Mai mult decât atât, potrivit art. 29 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 436/2006, primarul reprezintă colectivitatea locală în relațiile cu alte autorități publice, persoane fizice și juridice, inclusiv în fața instanțelor judecătorești, în condițiile legii, semnând actele și contractele încheiate în numele colectivității locale. Această atribuție legală confirmă faptul că administrația publică locală are nu doar posibilitatea, ci și obligația de a interveni atunci când apreciază că un act administrativ emis de o altă autoritate produce consecințe susceptibile să afecteze interesele comunității locale pe care o reprezintă. În consecință, interesul legitim procesual al Primăriei Ruseștii Noi rezultă în mod direct atât

din atribuțiile conferite de lege, cât și din natura efectelor pe care actul administrativ contestat este susceptibil să le producă asupra colectivității locale.

68. De asemenea, instanța reține că acțiunea nu are caracter abstract și nu urmărește exercitarea unui control de legalitate în afara cadrului procesual permis de lege. Actele contestate vizează dizolvarea și lichidarea unei instituții publice de învățământ care funcționează în unitatea administrativ-teritorială Ruseștii Noi, producând consecințe directe asupra organizării serviciului public educațional, asupra exercitării competențelor autorității locale de nivelul întâi, asupra utilizării infrastructurii locale și asupra intereselor colectivității reprezentate de primar.
69. În acest sens, instanța reține că interesul Primăriei Ruseștii Noi, reprezentată prin primar, nu se reduce doar la exprimarea dezacordului locuitorilor față de măsura administrativă adoptată de autoritatea raională, ci rezultă și din efectele concrete pe care deciziile contestate sunt apte să le producă asupra atribuțiilor administrației publice locale de nivelul întâi, inclusiv în raport cu educația timpurie, utilizarea patrimoniului local și organizarea condițiilor de acces al copiilor din localitate la serviciul public educațional. Prin urmare, Primăria Ruseștii Noi justifică un interes legitim suficient pentru promovarea acțiunii în contencios administrativ.
70. În ceea ce privește cel de-al doilea reclamant, Școala Primară-Grădinița Ruseștii Vechi, instanța constată că interesul legitim al acesteia este cu atât mai evident, întrucât actul administrativ contestat produce efecte juridice nemijlocite asupra existenței și funcționării instituției respective. Din actele dosarului rezultă că această instituție constituie entitatea vizată de măsura lichidării dispuse prin actele administrative contestate.
71. Totodată, instanța observă că, deși ulterior a fost emisă Decizia nr. 2/14 din 21 martie 2025, aceasta nu fusese executată la momentul înregistrării prezentei acțiuni, iar Școala Primară-Grădinița Ruseștii Vechi continua să existe ca persoană juridică distinctă, fiind înregistrată și funcțională din punct de vedere juridic. În consecință, la data sesizării instanței aceasta dispunea de capacitate procesuală și avea un interes personal, actual și legitim în contestarea actului administrativ care îi afecta în mod direct existența juridică și activitatea.
72. Or, interesul legitim nu poate fi apreciat exclusiv prin prisma efectelor deja produse ale actului administrativ, ci și prin raportare la aptitudinea acestuia de a genera consecințe juridice directe asupra titularului acțiunii. În speță, existența unei măsuri de lichidare care vizează însăși instituția reclamantă justifică în mod evident interesul acesteia de a solicita controlul judecătoresc al legalității actului administrativ.
73. Prin urmare, instanța concluzionează că ambii reclamanți justifică existența unui interes legitim, personal și actual în înaintarea prezentei acțiuni de contencios administrativ, astfel încât nu sunt incidente dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.
74. Cu referire la motivul de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. g) Cod administrativ, instanța apreciază că nici acesta nu este incident în prezenta cauză.
75. Astfel, în cadrul examinării cauzei, reprezentantul pârâtului a invocat obiecții privind calitatea reprezentării procesuale a reclamanților, susținând că avocata Veronica Pascal nu ar fi fost învestită în mod valabil cu împuterniciri pentru reprezentarea intereselor celui de-al doilea reclamant, Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi. În esență, pârâtul a argumentat că prin Decizia contestată a fost desemnat un lichidator al instituției, atribuțiile respective revenind directoarei IP „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”, Ecaterina

Merla, motiv pentru care mandatul avocațial semnat de fosta directoare a instituției, Diana Nastas, nu ar mai produce efecte juridice și nu ar conferi avocatului dreptul de reprezentare în prezenta procedură.

76. Analizând aceste susțineri prin prisma materialelor dosarului și a dispozițiilor legale incidente, instanța constată că ele nu pot fi reținute ca fiind determinate, în sensul declarării acțiunii inadmisibile, la nivel absolut.
77. În primul rând, instanța reține că reprezentarea procesuală trebuie analizată prin raportare la situația juridică existentă la momentul conferirii mandatului de reprezentare, iar nu prin prisma unor împrejurări ulterioare sau a efectelor pe care actul administrativ contestat urmărea să le producă. Legalitatea mandatului avocațial trebuie apreciată în funcție de existența dreptului persoanei care l-a emis de a reprezenta persoana juridică la data semnării acestuia.
78. Sub acest aspect, instanța constată că mandatul avocațial acordat în numele Primăriei Ruseștii Noi a fost semnat de primarul unității administrativ-teritoriale, persoană care, potrivit atribuțiilor conferite de legislația privind administrația publică locală, reprezintă autoritatea publică atât în raporturile juridice cu alte autorități, cât și în fața instanțelor de judecată. Prin urmare, din perspectiva primului reclamant, nu există niciun dubiu cu privire la valabilitatea împuternicirilor conferite avocatului.
79. În ceea ce privește mandatul emis în numele Școlii Primare-Grădiniță Ruseștii Vechi, instanța observă că acesta a fost semnat la data de 14 ianuarie 2025 de către Diana Nastas, persoană care, la acel moment, exercita funcția de director adjunct pentru instruire al Liceului Teoretic Ruseștii Noi. Acest aspect rezultă atât din înscrisurile anexate la dosar, cât și din actele constitutive ale instituției, mandatul acesteia de director interimar al Școlii Primare, grădinița Ruseștii Vechi fiind încetat la situația din 21 august 2024 prin ordinul 344-p din 19.08.2024.
80. Potrivit prevederilor Statutului Instituției Publice Școala Primară-Grădiniță din satul Ruseștii Vechi, comuna Ruseștii Noi, anexat la materialele cauzei (f.d. 33-43). Potrivit pct. 1.1 din Statut, instituția este constituită ca persoană juridică apolitică și nonprofit, organizată potrivit legislației în vigoare. Totodată, pct. 1.4 din același Statut stabilește expres că instituția dobândește personalitate juridică din momentul înregistrării statutului său la Ministerul Justiției, beneficiind astfel de capacitate juridică proprie și de dreptul de a participa în raporturi juridice prin organele sale de conducere.
81. În același sens, pct. 4.19 din Statut prevede în mod expres că directorul este conducătorul instituției și reprezintă instituția în raporturile cu persoanele fizice și juridice, inclusiv cu autoritățile administrației publice locale. Norma statutară conferă directorului atribuția generală de reprezentare a persoanei juridice, fără a distinge între raporturile de drept material și cele de drept procesual, ceea ce include și dreptul de a angaja un avocat în vederea apărării drepturilor și intereselor instituției în fața instanțelor judecătorești.
82. Materialele cauzei nu atestă date referitoare la faptul că, în perioada 21 august 2024 până la 20 decembrie 2024 instituția pretinsă a fi reclamantă a înregistrat persoană desemnată cu funcție de conducere, menită să înregistreze competențe reprezentative.
83. Prin urmare, la data de 14 ianuarie 2025, când a fost semnat mandatul avocațial, Diana Nastas deținea calitatea de director adjunct pentru instruire al Liceului Teoretic Ruseștii Noi, și nu înregistra competențe reprezentative a instituției dizolvate, totuși în contextul în care, acțiunea înregistrează pluritate de reclamanți, meniți să formuleze pretenții identice în raport cu același obiect al litigiului, soluționarea incidentului procesual

reflectat de lit. g) alin. (2) a art. 207 Cod administrativ în raport cu Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi, este lipsită de relevanță procesuală, și nu generează efecte distincte, în contextul în care instanța urmează a soluționa fondul cauzei din perspectiva lipsei unor astfel de incidente în raport cu reclamantul Primăria Ruseștii Noi.

84. De asemenea, instanța reține că cererea de chemare în judecată și actele procesuale ulterioare au fost semnate și depuse de avocata Veronica Pascal în limitele mandatului conferit de către cel puțin unu din reclamanți, cu respectarea dispozițiilor art. 75 și art. 81 Cod de procedură civilă, norme care reglementează reprezentarea și exercitarea drepturilor procesuale prin avocat. Din conținutul mandatului rezultă că avocatul a fost învestit cu drepturile procesuale necesare înaintării și susținerii acțiunii, neexistând elemente care să pună la îndoială întinderea sau valabilitatea acestor împuterniciri în raport cu reclamantul Primăria Ruseștii Noi.
85. În consecință, instanța constată că reprezentarea procesuală pentru cel puțin unu din reclamanți a fost exercitată în baza unui mandat valabil conferit, de persoane care, la momentul emiterii acestuia, dețineau competența legală și statutară de reprezentare a entității respective. Astfel, nu există circumstanțe ce justifică incidența art. 207 alin. (2) lit. g) Cod administrativ pentru declararea acțiunii ca inadmisibilă, în condițiile în care, diversitatea reclamanților nu generează efecte distincte procesuale, ci sunt focusate în raport cu unu și același obiect al litigiului, motiv pentru care argumentele înaintate și cerința de declarare a inadmisibilității pe acest temei urmează a fi respinsă ca lipsită de relevanță procesuală.

Pe marginea fondului cauzei:

86. Instanța, în urma examinării înscrisurilor anexate la materialele cauzei, precum și a dosarului administrativ prezentat, constată că la 04 decembrie 2013, la ședința Consiliului Profesoral nr. 2, a fost aprobat Statutul Instituției Publice Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi (f.d.33-43).
87. La 23 decembrie 2013, prin Decizia Ministrului Justiției, nr. 219, s-a decis înregistrarea modificărilor la statutul instituției publice, cu perfectarea și eliberarea extrasului din Registrul de Stat al Organizațiilor Necomerciale (f.d.32).
88. La 17 mai 2024, prin Decizia Consiliului Raional Ialoveni nr. 3/21, cu privire la inițierea procedurii de reorganizare a unor instituții de învățământ, s-a decis pct.1) lit. c), să fie autorizată inițierea procedurii de reorganizare la 01 septembrie 2024, a Instituției Publice „ȘP-Grădiniță Ruseștii Vechi”, absorbită după următoarea divizare: c1) Clasele I-IV – absorbite de LT Ruseștii Noi; c2) Grupele de preșcolari – la Decizia Primăriei Ruseștii Noi (f.d.91).
89. Subsecvent, prin Decizia nr. 3/24, din 17 mai 2024, cu privire la reorganizarea Școlii Primare-Grădiniță Ruseștii Vechi, s-a decis aprobarea reorganizării prin divizare din 01 septembrie 2024 a instituției, cu stabilirea aspectelor organizatorice aferente (f.d.93-94).
90. Cu privire la acest aspect, la 02 septembrie 2024, un grup de părinți locuitori ai s. Ruseștii Vechi, s-au adresat către Ministerul Educației și Președintelui Consiliului Raional Ialoveni, prin care au solicitat menținerea în formatul de la acel moment a Școlii Primare-Grădiniță din Ruseștii Vechi.
91. La 09 septembrie 2024, același grup de părinți s-au adresat cu o cerere comună către Cancelaria de Stat, Consiliul Raional Ialoveni, primarul com. Ruseștii Noi și Consiliul

Comunal Ruseștii Noi, prin care au solicitat revizuirea și abrogarea Deciziei Consiliului Raional Ialoveni nr. 3/24, din 17 mai 2024 (f.d.15-17).

92. Ulterior, urmare a procedurii administrative, prin Decizia nr. 7/15, din 20 decembrie 2024, cu privire la inițierea procedurii de dizolvare a IP „Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi", din s. Ruseștii Vechi, raionul Ialoveni, ca efect al Deciziilor Consiliului Raional Ialoveni nr. 3/21, 3/24, 4/6 din 26 august 2024 (*cu privire la redistribuirea soldurilor/planurilor de mijloace instituțiilor de învățământ reorganizate*), 5/2 din 24 iulie 2024 (*cu privire la transmiterea cu titlu gratuit a bunurilor proprietatea IP Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi din s. Ruseștii Vechi, r-nul. Ialoveni, în proprietatea IP „Liceul Teoretic Ruseștii Noi" din comuna Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni*), 7/8 din 20 decembrie 2024 (*cu privire la transmiterea cu titlu gratuit a bunurilor din proprietatea IP Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi din s. Ruseștii Vechi, r-nul Ialoveni în proprietatea Primăriei Comunei Ruseștii Noi*), s-a decis dizolvarea cu desfășurarea procedurii de lichidare a instituției menționate, cu desemnarea lichidatorului și responsabililor de executarea deciziei (f.d.162-163).
93. În acest sens, la 17 ianuarie 2024, Primăria Ruseștii Noi și Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Noi, s-au adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată în ordinul contenciosului administrativ, prin care au solicitat:

- Anularea Deciziei Consiliului Raional Ialoveni nr. 7/15, din 20 decembrie 2024, ca ilegală;
- Încasarea cheltuielilor de judecată.

94. Succesiv, la 21 martie 2025, prin Decizia Consiliului Raional Ialoveni nr. 2/14, cu privire la aprobarea bilanțului de lichidare a IP Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi, raionul Ialoveni, s-a decis aprobarea bilanțului de lichidare a instituției, obligarea lichidatorului desemnat de a radia instituția din Registrul de Stat al persoanelor juridice, cât și desemnarea responsabililor de executarea deciziei (f.d. 165-166).
95. Urmare a deciziei menționate supra, reclamanții au intervenit la 22 aprilie 2025 cu o cerere de majorare, prin care au solicitat suplimentar:

- Anularea Deciziei nr. 2/14, din 21 martie 2025.

96. Cu referire la legalitatea adoptării deciziilor administrative contestate, instanța reține că autoritățile administrației publice locale nu dispun doar de atribuții formale privind administrarea instituțiilor de învățământ aflate în subordine, ci exercită un ansamblu de competențe legale care implică planificarea, organizarea și adaptarea instituțiilor educaționale la necesitățile reale ale comunității, în raport cu politica educațională promovată la nivel național și local.
97. În acest sens, instanța observă că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 404 din 16 iunie 2015 cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a organului local de specialitate în domeniul învățământului și a structurii-tip a acestuia, pct. 7 stabilește expres că misiunea organului local de specialitate constă în proiectarea, organizarea, coordonarea, evaluarea și monitorizarea funcționării sistemului educațional din unitatea administrativ-teritorială, elaborarea și implementarea politicilor educaționale locale, precum și gestionarea instituțiilor publice de învățământ aflate în competența sa.
98. Aceste atribuții nu au un caracter pur administrativ sau tehnic, ci presupun exercitarea unei competențe de apreciere asupra modului în care este organizată rețeaua școlară, în funcție de interesele generale ale sistemului educațional, de resursele disponibile, de evoluția demografică, de numărul elevilor, de eficiența utilizării fondurilor publice și de

necesitatea asigurării accesului la servicii educaționale de calitate. Or, asemenea decizii țin de oportunitatea administrativă, iar controlul instanței de contencios administrativ nu poate substitui autoritatea publică în exercitarea atribuțiilor sale discreționare, ci urmărește exclusiv verificarea respectării limitelor competenței legale, a procedurii, a scopului legii și a principiilor bunei administrări.

99. În cauza dedusă judecății, instanța constată că inițierea procedurii de reorganizare și ulterior a procedurii de dizolvare nu a reprezentat rezultatul unei manifestări arbitrare de voință, ci a parcurs etapele administrative prevăzute de legislație.

100. Astfel, din materialele dosarului rezultă că prin Dispoziția Președintelui raionului Ialoveni nr. 46-g din 07 mai 2024 privind convocarea ședinței ordinare a Consiliului Raional, la pct. 2.21 al ordinii de zi a fost inclus proiectul de decizie privind reorganizarea unor instituții de învățământ. În continuare, după realizarea etapelor reorganizării și adoptarea actelor administrative aferente, prin Dispoziția nr. 153-g din 16 decembrie 2024 privind convocarea ședinței extraordinare a Consiliului Raional Ialoveni, la pct. 2.14 al ordinii de zi a fost inclus proiectul de decizie privind inițierea procedurii de dizolvare a Instituției Publice „Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi”, ca efect firesc al reorganizării deja realizate.

101. Prin urmare, instanța constată că actele administrative contestate au fost adoptate în cadrul unei proceduri administrative desfășurate succesiv, cu includerea proiectelor pe ordinea de zi a ședințelor deliberative ale Consiliului Raional, fiind respectată competența funcțională și materială a autorității emitente.

102. Totodată, examinând conținutul deciziilor contestate prin prisma actelor dosarului administrativ, instanța reține că acestea nu reprezintă acte administrative izolate, ci constituie etape consecutive ale aceluiași proces de reorganizare instituțională, proces care a inclus redistribuirea elevilor, reinstituționalizarea cadrelor didactice, preavizarea și încetarea raporturilor de activitate cu angajații instituției propuse spre dizolvare, transferul patrimoniului, redistribuirea mijloacelor financiare și, în final, aprobarea lichidării persoanei juridice care și-a încetat activitatea educațională proprie.

103. Or, din perspectiva continuității serviciului public educațional, esențială nu este existența formală a unei persoane juridice distincte, ci asigurarea efectivă a dreptului copiilor la educație, fără întreruperea procesului instructiv-educativ.

104. Sub acest aspect, instanța apreciază ca fiind relevant faptul că pe parcursul cercetării judecătorești s-a constatat că reorganizarea administrativă a instituției nu a produs, în fapt, consecințele invocate de reclamanți.

105. Mai exact, deși elevii au fost absorbiți de Instituția Publică „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”, procesul educațional continuă să fie desfășurat în același sediu în care funcționa anterior Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi. Copiii își desfășoară activitatea didactică în aceleași spații, sunt instruiți de aceleași cadre didactice, iar serviciile auxiliare, inclusiv alimentația, sunt asigurate de instituția absorbantă prin transportarea hranei la sediul unde sunt școlarizați elevii.

106. Instanța observă că imobilul în care își continuă activitatea copiii aparține Primăriei comunei Ruseștii Noi și este destinat funcționării grădiniței din localitate, împrejurare care demonstrează că infrastructura educațională existentă nu a fost abandonată și nici scoasă din circuitul educațional.

107. Prin urmare, reorganizarea a vizat exclusiv cadrul juridic și administrativ al funcționării instituției, fără ca aceasta să determine încetarea efectivă a procesului educațional sau modificarea condițiilor concrete în care copiii își desfășoară studiile.
108. În consecință, instanța constată că măsurile adoptate de autoritatea publică au urmărit reorganizarea administrativă a rețelei instituțiilor de învățământ și nu restrângerea dreptului la educație al copiilor, acesta continuând să fie exercitat în condiții comparabile celor existente anterior reorganizării.
109. Din perspectiva controlului de legalitate, instanța apreciază că autoritatea publică emitentă a acționat în limitele competenței conferite de Codul educației și de actele normative incidente privind organizarea și funcționarea instituțiilor publice de învățământ.
110. Totodată, instanța reține că deciziile contestate sunt motivate prin necesitatea implementării procesului de reorganizare deja aprobat anterior, fiind identificate scopul urmărit, etapele administrative ce urmau a fi realizate și măsurile concrete necesare finalizării procedurii. În același timp, materialele dosarului nu relevă existența unor elemente care să indice exercitarea competenței discreționare în mod arbitrar, cu exces de putere ori în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.
111. Instanța apreciază că autoritatea publică a realizat o justă conciliere între interesul public privind reorganizarea rețelei instituțiilor de învățământ și interesul particular al persoanelor afectate, măsurile adoptate fiind adecvate scopului urmărit, necesare pentru finalizarea reorganizării și proporționale în raport cu efectele produse.
112. În ceea ce privește argumentul principal invocat de reclamanți referitor la pretinsa obligare a copiilor de a se deplasa zilnic într-o altă localitate pentru continuarea studiilor, instanța constată că această susținere nu este confirmată de situația de fapt existentă la momentul examinării cauzei. Dimpotrivă, probele administrate demonstrează că elevii continuă să frecventeze același sediu în care au studiat anterior reorganizării, procesul educațional fiind organizat în aceeași localitate și în aceleași spații, fără existența obligației de deplasare zilnică spre o altă instituție de învățământ.
113. Astfel, pretinsul risc privind transportarea copiilor are un caracter pur ipotetic și eventual, nefiind materializat în realitate până la momentul examinării litigiului. Or, controlul judiciar al legalității actelor administrative se realizează prin raportare la consecințele juridice și factuale efectiv produse, iar nu prin raportare la eventuale situații viitoare, incerte sau presupuse.
114. În aceste condiții, instanța concluzionează că argumentul reclamanților privind afectarea siguranței copiilor prin obligarea acestora de a circula zilnic către o altă localitate nu este susținut de materialul probator administrat în cauză și, prin urmare, nu poate constitui un temei pentru constatarea nelegalității deciziilor administrative contestate.
115. Cu referire la cel de-al doilea argument invocat de partea reclamantă, potrivit căruia reorganizarea instituției de învățământ ar expune copiii unui risc de discriminare, marginalizare sau manifestări de tip bullying din partea elevilor ori cadrelor didactice din Instituția Publică „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”, instanța apreciază că acesta nu poate constitui, prin el însuși, un motiv de nelegalitate al actelor administrative contestate.
116. Instanța reține, în primul rând, că protecția copilului împotriva oricărei forme de violență, discriminare, intimidare, umilire sau hărțuire reprezintă o obligație permanentă a tuturor instituțiilor de învățământ și a autorităților publice competente. Respectarea

demnității copilului, garantarea unui climat educațional sigur și prevenirea fenomenului de bullying constituie exigențe care trebuie asigurate indiferent de forma de organizare a instituției de învățământ, de numărul elevilor sau de apartenența acestora la o anumită comunitate.

117. Prin urmare, instanța nu minimizează importanța preocupărilor exprimate de reclamanți și admite că orice suspiciune privind existența unor comportamente discriminatorii sau a unor acte de intimidare între elevi trebuie tratată cu maximă seriozitate de către conducerea instituției de învățământ și de autoritățile competente, prin aplicarea mecanismelor legale de prevenire, investigare și sancționare a unor asemenea manifestări.

118. Cu toate acestea, simpla posibilitate abstractă a producerii unor asemenea incidente nu poate conduce la concluzia că actele administrative privind reorganizarea și dizolvarea unei instituții publice sunt nelegale. Controlul exercitat de instanța de contencios administrativ are ca obiect legalitatea actului administrativ și presupune verificarea existenței unei legături directe între pretinsa încălcare invocată și conținutul actului contestat. Or, în prezenta cauză, reclamanții nu au prezentat probe obiective și concludente din care să rezulte că reorganizarea instituției a generat ori va genera în mod inevitabil manifestări de discriminare sau bullying împotriva copiilor.

119. Mai mult decât atât, instanța observă că elevii care au frecventat Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi nu erau izolați de sistemul educațional din localitate nici anterior reorganizării. Astfel, prin natura organizării ciclurilor de învățământ, instituția reorganizată asigura exclusiv învățământul primar, respectiv clasele I-IV, iar după absolvirea acestui ciclu elevii urmau, în mod firesc și inevitabil, să-și continue studiile în cadrul Instituției Publice „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”, întrucât școala dizolvată nu dispunea de clase gimnaziale sau liceale.

120. Rezultă, așadar, că integrarea copiilor în colectivul liceului reprezenta o etapă firească a parcursului lor educațional chiar și în lipsa reorganizării contestate. Din această perspectivă, instanța apreciază că argumentul reclamanților potrivit căruia reorganizarea ar genera un impact psihologic exclusiv prin contactul cu elevii și cadrele didactice ale liceului nu este susținut de realitatea organizării sistemului educațional. Copiii ar fi fost integrați în aceeași comunitate școlară după finalizarea clasei a IV-a indiferent dacă instituția primară își continua sau nu existența ca persoană juridică distinctă.

121. În consecință, riscurile invocate de reclamanți nu pot fi considerate o consecință directă și exclusivă a deciziilor administrative contestate, întrucât acestea ar fi existat în aceeași măsură la momentul trecerii elevilor în ciclul gimnazial. Instanța mai reține că existența unor eventuale situații de bullying, discriminare sau alte forme de abuz psihologic nu poate fi prezumată, ci trebuie dovedită prin probe pertinente și apreciată în raport cu circumstanțele concrete ale fiecărui caz, acestea urmând a fi sesizate imediat ce își prezumă existența, indiferent dacă vin a fi manifestate de mediul școlar, sau de cadrele didactice ale acestor instituții, o atare argumentare fiind obligatorie investigării din perspectiva organelor competente, chiar și urmare a autosesizărilor.

122. În ipoteza în care asemenea manifestări s-ar produce, cadrul normativ oferă suficiente mecanisme instituționale pentru prevenirea și combaterea lor, inclusiv prin intervenția conducerii instituției de învățământ, a organelor de specialitate în domeniul educației și, după caz, a altor autorități competente în domeniul protecției copilului, fiind un semn de îngrijorare inclusiv pentru partea pârâtă. Or, răspunsul juridic adecvat în fața

unor eventuale acte de discriminare nu îl constituie menținerea unei structuri administrative distincte sau anularea unei proceduri de reorganizare legal adoptate, ci identificarea și sancționarea persoanelor care ar săvârși asemenea fapte.

123. Instanța apreciază că menținerea unei instituții publice exclusiv în considerarea ipotezei că elevii ar putea fi supuși unor comportamente inadecvate într-o altă instituție de învățământ ar echivala cu transformarea unei măsuri excepționale de organizare administrativă într-un instrument de evitare a integrării sociale și educaționale a copiilor. O asemenea abordare nu numai că nu găsește suport în cadrul normativ aplicabil, dar contravine însăși finalității sistemului educațional, care urmărește dezvoltarea armonioasă a copilului într-un mediu incluziv, bazat pe egalitate de șanse, cooperare și integrare în comunitatea școlară.

124. Izolarea elevilor într-o structură instituțională distinctă, justificată exclusiv prin temerea producerii unor eventuale acte de discriminare, nu poate constitui o măsură aptă să asigure protecția interesului superior al copilului. Dimpotrivă, aceasta ar crea premisele perpetuării unei separări sociale incompatibile cu principiile incluziunii educaționale și ale egalității de tratament.

125. În consecință, instanța concluzionează că argumentul reclamanților referitor la pretinsul stres psihologic și la riscul producerii unor acte de bullying nu demonstrează existența vreunui viciu de legalitate al deciziilor administrative contestate, ci exprimă exclusiv o preocupare privind eventuale situații viitoare, ipotetice, care, în măsura în care s-ar materializa, urmează a fi soluționate prin mecanismele legale specifice de protecție a drepturilor copilului, fără ca acestea să afecteze validitatea actelor administrative adoptate în procedura reorganizării instituției de învățământ.

126. Cu referire la argumentul părții reclamante potrivit căruia menținerea Instituției Publice „Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi” ar fi justificată de faptul că edificiul acesteia a fost renovat din mijloace financiare alocate de Guvernul României, precum și prin contribuția locuitorilor satului, instanța apreciază că acest aspect nu este de natură să demonstreze nelegalitatea actelor administrative contestate și nici să justifice anularea acestora.

127. Instanța reține că investițiile realizate într-un bun proprietate publică urmăresc conservarea și dezvoltarea infrastructurii destinate prestării unui serviciu public, iar nu menținerea pe termen nelimitat a unei anumite forme juridice sau organizatorice a instituției care utilizează acel bun. Existența unei clădiri renovate și proveniența surselor financiare utilizate pentru modernizarea acesteia nu limitează competența autorității publice de a reorganiza rețeaua instituțiilor de învățământ atunci când aceasta apreciază că măsura răspunde interesului public și cerințelor sistemului educațional.

128. Mai mult, din materialele cauzei rezultă că reorganizarea instituției nu a avut ca efect abandonarea sau schimbarea destinației imobilului. Dimpotrivă, procesul educațional continuă să se desfășoare în același sediu, elevii ciclului primar fiind instruiți în continuare în clădirea fostei instituții, iar spațiile sunt utilizate tot în scop educațional, inclusiv pentru activitatea grădiniței din localitate.

129. Această situație demonstrează că investițiile realizate continuă să servească interesului comunității și să producă utilitatea pentru care au fost efectuate. În consecință, patrimoniul public nu a fost lipsit de destinația sa, iar comunitatea locală nu a suferit un prejudiciu sub aspectul utilizării infrastructurii educaționale.

130. Instanța subliniază că organizarea activității didactice într-un sediu aparținând autorității publice locale, de către Instituția Publică „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”, este compatibilă cu cadrul normativ aplicabil și reprezintă o modalitate legală de asigurare a continuității serviciului public de educație. Autoritățile publice sunt îndreptățite să stabilească modalitatea concretă de organizare teritorială și funcțională a activității instituțiilor de învățământ, atât timp cât aceasta respectă legea și răspunde interesului comunității.

131. Prin urmare, împrejurarea că edificiul a fost renovat din fonduri externe și prin contribuția comunității locale nu constituie, prin ea însăși, un impediment juridic pentru reorganizarea sau dizolvarea instituției publice și nici un temei care să atragă anularea deciziilor administrative contestate, în condițiile în care clădirea își păstrează destinația educațională și continuă să fie utilizată în beneficiul copiilor și al comunității locale.

132. Cu referire la argumentul reclamanților potrivit căruia localitatea Ruseștii Vechi reprezintă un sat aflat în dezvoltare, în care numărul copiilor este în creștere, iar existența unei școli primare ar constitui un factor determinant pentru revenirea familiilor tinere la baștină și pentru dezvoltarea comunității, instanța apreciază că aceste susțineri reflectă preocupări legitime privind evoluția socială și demografică a localității, însă ele nu sunt de natură să demonstreze nelegalitatea actelor administrative contestate.

133. Instanța nu contestă faptul că existența unei instituții de învățământ în cadrul unei comunități poate reprezenta un element important pentru dezvoltarea localității, pentru consolidarea vieții sociale și pentru încurajarea familiilor tinere să rămână sau să revină în localitatea de origine. Totodată, este firesc ca locuitorii unei comunități să manifeste interes pentru păstrarea instituțiilor publice care contribuie la identitatea și coeziunea socială a satului.

134. Cu toate acestea, asemenea considerente țin de oportunitatea politicilor publice și de modul în care autoritățile administrației publice aleg să organizeze rețeaua instituțiilor de învățământ în raport cu necesitățile întregii unități administrativ-teritoriale. Aceste aspecte excedează limitelor controlului exercitat de instanța de contencios administrativ, care nu este competentă să substituie aprecierea autorității publice cu propria viziune asupra celei mai potrivite politici educaționale sau de dezvoltare locală.

135. Rolul instanței este limitat la verificarea legalității actului administrativ, respectiv dacă autoritatea emitentă a acționat în limitele competenței conferite de lege, a respectat procedura administrativă, a urmărit scopul prevăzut de lege și a exercitat puterea discreționară fără exces de putere. Simpla existență a unor argumente de ordin social, economic sau comunitar, chiar dacă acestea sunt pertinente și exprimate cu bună-credință, nu poate conduce la anularea unui act administrativ adoptat cu respectarea exigențelor legale.

136. Mai mult, instanța observă că, potrivit situației de fapt constatate în prezenta cauză, reorganizarea instituției nu a determinat încetarea activității educaționale în localitatea Ruseștii Vechi. Dimpotrivă, copiii continuă să își desfășoare studiile în același sediu, în aceeași localitate și în condiții similare celor existente anterior reorganizării, ceea ce demonstrează că serviciul public de educație continuă să fie prestat în beneficiul comunității.

137. Prin urmare, argumentul invocat de reclamanți, și anume menținerea accesului copiilor din localitate la educație în satul de domiciliu, este realizat și în actuala formă de

organizare administrativă, nefiind demonstrat că reorganizarea persoanei juridice ar fi afectat în mod efectiv dezvoltarea comunității sau accesul la serviciile educaționale.

138. Cu referire la argumentul reclamanților potrivit căruia Consiliul Raional Ialoveni nu ar fi asigurat, pentru anul de studii 2025, transportul elevilor în condițiile promise anterior, iar în ipoteza lichidării instituției revenirea copiilor la domiciliu ar fi dificilă, instanța apreciază că nici acest argument nu este de natură să demonstreze nelegalitatea actelor administrative contestate.

139. Instanța reține că organizarea transportului elevilor reprezintă o obligație distinctă de procedura reorganizării sau dizolvării unei instituții de învățământ. Eventualele dificultăți privind modalitatea concretă de asigurare a transportului școlar ori neexecutarea unor angajamente asumate de autoritățile competente constituie aspecte ce țin de executarea obligațiilor administrative ulterioare și nu influențează legalitatea actelor administrative prin care s-a dispus reorganizarea ori lichidarea instituției.

140. Mai mult, din situația de fapt constatată pe parcursul examinării cauzei rezultă că argumentul reclamanților nu se confirmă în prezent. Instanța a reținut că elevii ciclului primar continuă să își desfășoare procesul educațional în aceeași localitate și în același sediu în care funcționa anterior Instituția Publică „Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi”, astfel încât necesitatea transportării zilnice a acestora către o altă instituție de învățământ nu s-a materializat.

141. În aceste condiții, dificultățile invocate de reclamanți privind deplasarea copiilor după finalizarea orelor au un caracter eventual și ipotetic, nefiind susținute de împrejurările de fapt existente la momentul soluționării litigiului.

142. Totodată, chiar și în ipoteza în care, pe viitor, autoritățile competente vor decide desfășurarea procesului educațional într-un alt sediu, obligația de a asigura accesul efectiv al elevilor la serviciile educaționale, inclusiv prin organizarea transportului școlar, subzistă în sarcina autorităților publice competente și poate face obiectul unor demersuri administrative sau judiciare distincte, în cazul în care aceasta nu este îndeplinită în condițiile legii.

143. Or, existența unor eventuale deficiențe în organizarea transportului elevilor nu poate conduce, prin ea însăși, la concluzia că deciziile administrative privind reorganizarea și dizolvarea instituției au fost adoptate cu încălcarea legii. Legalitatea unui act administrativ se apreciază prin raportare la competența autorității emitente, respectarea procedurii de adoptare, scopul urmărit și limitele exercitării puterii discreționare, iar nu prin raportare la eventuale dificultăți practice care pot apărea ulterior în procesul executării acestuia.

144. Prin urmare, instanța apreciază că susținerile reclamanților privind neasigurarea transportului școlar și dificultățile pe care copiii le-ar putea întâmpina în deplasarea către domiciliu nu constituie argumente care să afecteze legalitatea deciziilor contestate, ci vizează aspecte de executare și organizare a serviciului public de educație, susceptibile de a fi soluționate prin mecanismele administrative și juridice corespunzătoare, fără a influența validitatea actelor administrative supuse controlului judecătoresc.

145. Instanța remarcă faptul că o parte semnificativă a argumentelor invocate de reclamanți vizează, în esență, oportunitatea măsurilor adoptate de autoritatea publică și exprimă dezacordul acestora față de politica administrativă promovată în procesul reorganizării rețelei instituțiilor de învățământ. Or, potrivit art. 225 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității

unui act administrativ, deci controlul judecătoresc exercitat asupra actelor administrative emise în exercitarea dreptului discreționar nu presupune substituirea instanței în aprecierea autorității publice asupra oportunității măsurii adoptate. Rolul instanței este limitat la verificarea legalității actului administrativ, respectiv dacă autoritatea a acționat în limitele competenței conferite de lege, a respectat procedura administrativă, a urmărit scopul prevăzut de lege, a interpretat corect normele juridice aplicabile și a exercitat puterea discreționară fără exces de putere.

146. În aceste condiții, instanța nu poate înlocui aprecierea autorității publice cu propria apreciere asupra celei mai potrivite modalități de organizare a rețelei instituțiilor de învățământ, atât timp cât soluția adoptată se încadrează în limitele conferite de cadrul normativ, procedura dizolvării existând ca instituție, prin efectele art. 223 Cod civil, autorul actelor administrative contestate înregistra capacitate decizională, prin efectele art. 46 al Legii nr: 436/2006, transparența procesului a fost realizată efectiv, autoritatea pârâtă a exercitat discreția, axat pe limitele art. 21 și 141 Cod al educației, iar aceste acțiuni nu contravin principiilor legalității, proporționalității și bunei administrări.

147. Subsecvent, referitor la susținerea reclamanților privind pretinsa încălcare a principiului exercitării uniforme a puterii discreționare prin raportare la situația instituției de învățământ din satul Pojăreni, instanța apreciază că aceasta nu poate fi reținută. Din conținutul Deciziei Consiliului Raional Ialoveni nr. 3/21 din 17 mai 2024 rezultă că autoritatea publică a autorizat inițierea procedurii de reorganizare și în privința instituției publice de învățământ din satul Pojăreni. Prin urmare, simplul fapt că modalitatea concretă de implementare a reorganizării a fost diferită nu este suficient pentru a concluziona existența unui tratament arbitrar sau discriminatoriu.

148. În cadrul ședinței de judecată, pârâtul a explicat diferența de abordare prin particularitățile obiective ale celor două situații, arătând că în cazul localității Pojăreni reorganizarea urma să producă efecte asupra unei comunități care nu dispunea de o altă instituție de învățământ în localitate, elevii fiind nevoiți să se deplaseze într-o altă localitate pentru continuarea studiilor. În schimb, în cazul localității Ruseștii Vechi, elevii au fost absorbiți de Instituția Publică „Liceul Teoretic Ruseștii Noi”, instituție care funcționează în cadrul aceleiași comune, dispune de ciclurile complete de învățământ, de capacitatea instituțională necesară pentru școlarizarea elevilor și care, potrivit situației de fapt constatate în prezenta cauză, asigură în continuare desfășurarea procesului educațional în sediul fostei școli primare.

149. Instanța apreciază că aceste elemente constituie diferențe obiective și relevante între cele două situații, care justifică adoptarea unor soluții administrative distincte. Principiul egalității în exercitarea puterii discreționare nu impune autorității publice obligația de a adopta soluții identice în toate cazurile, ci presupune aplicarea unui tratament juridic similar pentru situații comparabile și, în mod corespunzător, posibilitatea adoptării unor soluții diferite atunci când circumstanțele de fapt sunt diferite și justifică o abordare distinctă.

150. Or, din ansamblul probelor administrate, instanța constată că situația instituției din satul Pojăreni nu este identică celei existente în cazul Instituției Publice „Școala Primară-Grădiniță Ruseștii Vechi”, diferențele privind existența unei instituții de învățământ capabile să preia imediat elevii, posibilitatea organizării procesului educațional și impactul asupra accesului efectiv la educație reprezentând criterii obiective care justifică exercitarea diferențiată a puterii discreționare.

151. În consecință, instanța reține că reclamanții nu au demonstrat existența unui tratament arbitrar sau a unei aplicări neuniforme a competenței discreționare de către autoritatea publică, soluțiile administrative adoptate fiind fundamentate pe particularitățile fiecărei situații concrete și încadrându-se în limitele marjei de apreciere recunoscute.

152. Instanța nu poate omite nici împrejurarea că Decizia Consiliului Raional Ialoveni nr. 7/15 din 20 decembrie 2024 a fost supusă verificării și din perspectiva controlului administrativ al legalității exercitat de Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat.

153. Astfel, din înscrisurile anexate la dosar rezultă că actul administrativ contestat a constituit obiectul unei sesizări adresate autorității competente să exercite controlul administrativ asupra actelor autorităților administrației publice locale, iar în urma examinării acesteia Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat nu a identificat motive de nelegalitate care să justifice inițierea procedurii de notificare a autorității emitente sau promovarea altor măsuri prevăzute de lege (f.d. 150-151).

154. Instanța subliniază că poziția exprimată de Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat nu este obligatorie pentru instanța de judecată și nici nu substituie controlul jurisdicțional al legalității actelor administrative. Cu toate acestea, concluziile autorității competente pentru exercitarea controlului administrativ reprezintă un element obiectiv al materialului probator, care confirmă că, în urma verificării efectuate, nu au fost identificate vicii evidente de legalitate ale actului administrativ contestat.

155. Totodată, instanța observă că autoritatea de control a reținut marja de autonomie administrativă de care beneficiază autoritatea publică locală în organizarea rețelei instituțiilor de învățământ, iar această concluzie este concordantă cu limitele competenței discreționare recunoscute de cadrul normativ incident.

156. În același sens, din conținutul dosarului administrativ și din explicațiile oferite de pârât în cadrul ședinței de judecată rezultă că reorganizarea instituției de învățământ a fost fundamentată pe obiective ce țin de îmbunătățirea calității serviciului public educațional, autoritatea publică motivând măsura prin necesitatea eficientizării organizării procesului educațional și prin indicatori ce vizează eficacitatea, eficiența și performanța activității instituțiilor de învățământ. Aceste considerente se înscriu în marja de apreciere recunoscută autorităților competente în domeniul administrării sistemului educațional și nu relevă existența unui exces de putere ori a unei utilizări a competenței discreționare în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.

157. Subsecvent, instanța examinează și legalitatea Deciziei Consiliului Raional Ialoveni nr. 2/14 din 21 martie 2025, contestată de reclamanți prin cererea de majorare a acțiunii. În această privință, instanța reține că actul administrativ menționat nu constituie o manifestare autonomă de voință a autorității publice, ci reprezintă etapa finală a procedurii de lichidare inițiate prin Decizia nr. 7/15 din 20 decembrie 2024, fiind emis în executarea acesteia și având drept scop finalizarea operațiunilor juridice aferente încetării existenței persoanei juridice.

158. Rezultă că legalitatea Deciziei nr. 2/14 trebuie analizată atât prin prisma condițiilor proprii de emitere, cât și în contextul procedurii administrative din care aceasta face parte.

159. Or, în prezenta cauză, instanța nu a identificat vicii proprii de legalitate care să afecteze Decizia nr. 2/14. Reclamanții nu au invocat și nici nu au demonstrat existența unor încălcări procedurale, materiale sau de competență specifice acestui act

administrativ, argumentele formulate fiind îndreptate, în esență, împotriva oportunității și legalității deciziei inițiale de dizolvare.

160. Mai mult, după finalizarea operațiunilor de lichidare a persoanei juridice, aprobarea bilanțului de lichidare reprezintă o etapă obligatorie a procedurii de încetare a existenței persoanei juridice, impusă de dispozițiile art. 230 Cod civil. În aceste condiții, emiterea Deciziei nr. 2/14 nu reprezintă o opțiune discreționară a autorității publice, ci executarea unei obligații legale care intervine după finalizarea procedurii de lichidare.

161. În consecință, în lipsa constatării unor vicii proprii de legalitate și având în vedere că instanța a reținut legalitatea Deciziei nr. 7/15, actul administrativ subsecvent privind aprobarea bilanțului de lichidare nu poate fi considerat nelegal doar pentru faptul că execută măsurile dispuse prin actul administrativ principal. În aceste împrejurări, instanța apreciază că nu există temeiuri pentru anularea Deciziei Consiliului Raional Ialoveni nr. 2/14 din 21 martie 2025, aceasta fiind emisă în executarea unei proceduri administrative desfășurate în limitele cadrului normativ aplicabil și fără identificarea unor împrejurări care să îi afecteze validitatea juridică.

162. În același sens, instanța reține că jurisprudența CtEDO, recunoaște faptul că autoritățile administrative beneficiază de o anumită marjă de apreciere în domeniile care presupun evaluări tehnice, economice sau de politică publică, iar rolul instanței naționale nu este acela de a substitui aprecierea autorității administrative cu propria apreciere asupra oportunității măsurii adoptate, ci de a verifica dacă aceasta a acționat în limitele competențelor conferite de lege, cu respectarea procedurii, fără arbitrariu și fără exces de putere.

163. Astfel, în Hotărârea *Bryan c. Regatului Unit*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în materia controlului jurisdicțional al actelor administrative, instanța nu este chemată să realizeze o nouă apreciere asupra fondului deciziei administrative și nici să substituie soluția autorității competente, fiind suficient ca aceasta să poată verifica legalitatea deciziei, inclusiv dacă autoritatea și-a exercitat competența în limitele legii, a luat în considerare elementele relevante și nu a adoptat o soluție vădit nerezonabilă sau arbitrară (par. 44-47). Curtea a subliniat că, în domeniile specializate, caracterizate prin exercitarea unei competențe discreționare, limitarea controlului judecătoresc la verificarea legalității reprezintă o caracteristică obișnuită a sistemelor de drept ale statelor membre ale Consiliului Europei și este compatibilă cu exigențele art. 6 §1 din Convenție.

164. De asemenea, în Hotărârea *Tsfayo c. Regatului Unit*, Curtea a reiterat că, atunci când o autoritate administrativă dispune de competențe discreționare, controlul exercitat de instanță trebuie să fie unul efectiv sub aspectul legalității, fără ca acesta să presupună în mod necesar înlocuirea aprecierii autorității administrative asupra oportunității măsurii adoptate (par. 46-48). Jurisprudența Curții evidențiază astfel că delimitarea dintre controlul de legalitate și aprecierea oportunității reprezintă un element inerent al principiului subsidiarității și al bunei administrări.

165. În conformitate cu prevederile art. 219, art.224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, art. 225 -226, 232 Cod administrativ, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Cererea reclamanților Primăria Ruseștii Noi și Școala primară-Grădinița Ruseștii Vechi împotriva Consiliului raional Ialoveni cu privire la anularea actelor administrative – **se respinge ca neîntemeiată.**

Se explică părților că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Judecătorul Judecătoriei Hîncești
sediul Central **Maria Ganganu**

Copia corespunde originalului
Judecătorul Judecătoriei Hîncești
sediul Central **Maria Ganganu**